



Folketingets Finansudvalg
Christiansborg

Den 8. februar 2016

Svar på Finansudvalgets spørgsmål nr. 123 (Alm. del) af 6. januar 2016 stillet efter ønske fra Pelle Dragsted (EL)

Spørgsmål

Vil ministeren oplyse, hvordan en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget med 5 procent vil påvirke:

- Arbejdsudbud
- Produktion
- Indkomst
- Beskæftigelse
- Skatteprovenu?

I sit svar bedes ministeren endvidere oplyse provenuvirkningen fordelt på indkomstdeciler efter markedsindkomst og disponibel indkomst.

Svar

De ønskede beregninger af virkningerne af en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget forudsætter, at der gøres antagelser om, hvordan forhøjelsen påvirker den maksimale værdi af fradraget og dermed den indkomst hvorved det maksimale fradrag opnås.¹

Det er i beregningen lagt til grund, at den maksimale værdi af beskæftigelsesfradraget øges parallelt med forhøjelsen af fradragprocenten (således at det maksimale fradrag fortsat opnås ved en arbejdsindkomst på 336.150 kr.).

Besvarelsen tager med andre ord udgangspunkt i en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget på 5 pct.-point. dvs. en forhøjelse af fradraget fra 10,65 pct. til 15,65 pct. og en parallel forhøjelse af det maksimale beskæftigelsesfradrag til 52.500 kr. (opgjort i forhold til 2023-regler i 2016-niveau). Denne ændring giver anledning til et umiddelbart mindreprovenu på knap 9,7 mia. kr. og skønnes at øge arbejdsudbuddet svarende til i alt godt 3.300 fuldtidspersoner, *jf. tabel 1*.

Knap en tredjedel af denne stigning i arbejdsudbuddet kan tilskrives en positiv timeeffekt, der omregnet svarer til ca. 900 fuldtidspersoner, og som skyldes, at marginalskatten sænkes for de personer som ikke optjener det fulde beskæftigelsesfradrag efter forhøjelsen. De resterende godt 2/3 af arbejdsudbudseffekten

¹ I 2016-niveau og med 2023-regler udgør beskæftigelsesfradraget 10,65 pct. af arbejdsindkomsten, dog maksimalt 35.800 kr., og det maksimale fradrag på 35.800 kr. opnås ved en arbejdsindkomst på 336.150 kr..

svarende til 2.400 personer kan tilskrives deltagelseeffekten, der kan henføres til en forøgelse af beskæftigelsesfradraget øger gevinsten ved et være i arbejde sammenlignet med at være på offentlig forsørgelse.

Da den strukturelle beskæftigelsen er bestemt af de underliggende strukturer og rammer i økonomien, svarer den strukturelle beskæftigelsesvirkning til den forventede stigning i arbejdsudbuddet, *jf. Finansredegørelse 2014*.

Det øgede arbejdsudbud vurderes at indebære en stigning i lønindkomsten på ca. 1,1 mia. kr., hvilket forbedrer den offentlige saldo med godt 0,6 mia. kr. via øgede skatteindtægter, der sammen med faldende overførsler og tilbageløb fører til et skønnet samlet mindreprovenu, efter tilbageløb og adfærd på 6,7 mia. kr.

Tabel 1

Virkning på offentlige finanser, arbejdsudbud, indkomst og BNP ved en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget på 5 pct.-point

Mindreprovenu		Arbejdsudbud			Lønsumseffekt ¹	BNP-effekt ²
Umiddelbart	Efter tilbage-løb og adfærd	Time-effekt	Deltagelses-effekt	I alt		
Mia. kr.		Personer			Mia. kr.	Mia. kr.
9,7	6,7	900	2.400	3.300	1,1	2,3

Anm: Beregningerne er foretaget med udgangspunkt i 2023-skatte regler i 2016-niveau I beregningen af provenuvirkning efter tilbageløb er antaget en tilbageløbsfaktor på 24½ pct. På grund af afrunding kan det ske, at arbejdsudbudseffekterne ikke summer til totalen.

- 1) Lønsumseffekten kan opdeles i et bidrag fra timeeffekten og et bidrag fra deltagelseeffekten. Bidraget fra timeeffekten er beregnet som summen af de individspecifikke ændringer i lønindkomsten som følge af øget arbejdsudbud. Bidraget fra deltagelseeffekten er beregnet med udgangspunkt i deltagelseeffekten målt i fuldtidspersoner og gennemsnitslønnen for en fuldtidsbeskæftiget topskattebetaler. I tidligere beregninger er både time- og deltagelsesbidraget beregnet med udgangspunkt i arbejdsudbudseffekten målt i fuldtidspersoner.
- 2) BNP-effekten tager udgangspunkt i den samlede lønsumseffekt. Denne opregnes til BNP-niveau med udgangspunkt i bruttoværditilvæksten pr. person og lønindkomsten pr. person i de private byerhverv (ekskl. pension).

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Lovmodellen og en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen.

Den forøgede arbejdsudbud skønnes at øge produktionen, målt ved strukturelt BNP, med ca. 2,1 mia. kr.

En forhøjelse af beskæftigelsesfradraget påvirker den disponible indkomst for alle med arbejdsindkomst og dermed personer i alle deciler af den disponible indkomst. Da der er en tendens til, at beskæftigede har indkomster over middel, kan den største del af provenuet fra en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget henføres til den halvdel af befolkningen med de højeste indkomster, *jf. tabel 2*.

Tabel 2

Umiddelbar provenuvirkning fordelt på indkomstdeciler

Decilfordeling	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
Ækvivaleret disponibel indkomst, mia. kr.	0,2	0,3	0,4	0,6	0,9	1,2	1,4	1,5	1,6	1,6
Ækvivaleret markedsindkomst, mia. kr.	0,0	0,0	0,2	0,6	1,0	1,3	1,5	1,6	1,7	1,7

Anm.: Markedsindkomst er her defineret som samlet indkomst (uden overførsler) før skat. På grund af afrunding kan det ske, at de enkelte provenuer ikke summer til det samlede umiddelbare provenu.

Kilde: Egne beregninger på baggrund af Lovmodellen og en 3,3 pct. stikprøve af befolkningen.

Loftet over det maksimale fradrag indebærer dog, at provenuet ikke stiger nævneværdigt for de øverste indkomstdeciler. Det indebærer også, at den *relative* fremgang i disponibel indkomst er aftagende ved stigende indkomst (fra 5. decil og op).

Det bemærkes desuden, at en stor del af arbejdsudbudseffekten af en forhøjelse af beskæftigelsesfradraget kan henføres til, at flere personer kommer i beskæftigelse og derved typisk opnår højere indkomster, hvilket flytter dem fra en lavere til en højere indkomstdecil.

Med venlig hilsen

Claus Hjort Frederiksen
Finansminister